

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 3 marca 2014 r.

w sprawie ustanowienia Komitetu Naukowego ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynnikiw Chemicznych w Pracy oraz uchylecia decyzji Komisji 95/320/WE

(2014/113/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komitet Naukowy ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynnikiw Chemicznych w Pracy (zwany dalej „komitetem”) został ustanowiony decyzją Komisji 95/320/WE⁽¹⁾ w celu oceny oddziaływania czynników chemicznych na zdrowie pracowników w miejscu pracy. Prowadzone przez komitet prace stanowią bezpośrednie wsparcie działań regulacyjnych Unii w dziedzinie bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy. Komitet gromadzi wysokiej jakości dane analityczno-porównawcze, dążąc do tego, aby wnioski i decyzje Komisji, a także jej polityka związana z ochroną bezpieczeństwa i zdrowia pracowników, opierały się na solidnych dowodach naukowych.
- (2) Komitet w szczególności pomaga Komisji w ocenie najnowszych dostępnych danych naukowych i proponowaniu dopuszczalnych wartości narażenia zawodowego (OEL) w celu ochrony pracowników przed zagrożeniami chemicznymi, które to wartości mają zostać ustanowione na szczeblu unijnym na podstawie dyrektywy Rady 98/24/WE⁽²⁾ oraz dyrektywy 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾.
- (3) Członkowie SCOEL, wybierani na podstawie obiektywnych kryteriów, są wysoko wykwalifikowanymi i niezależnymi ekspertami, posiadającymi specjalistyczną wiedzę.

Są oni mianowani jako osoby prywatne i przedstawiają Komisji zalecenia oraz opinie niezbędne do opracowania polityki UE w dziedzinie ochrony pracowników. Od wkładu komitetu zależy osiągnięcie celów polityki społecznej Komisji polegających na ochronie zdrowia i bezpieczeństwa pracowników. Oprócz zwrotu poniesionych wydatków wspomniani niezależni eksperci powinni zatem otrzymywać wynagrodzenie odpowiadające powierzonym im zadaniom.

- (4) Przez pracę w komitecie jego członkowie znacznie przyczyniają się do poprawy środowiska pracy w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników, dostarczając Komisji dowody naukowe dotyczące oddziaływania czynników chemicznych na zdrowie pracowników w miejscu pracy niezbędne do osiągnięcia odnośnych celów polityki społecznej Unii. Działalność komitetu będzie zatem finansowana z odpowiedniej linii budżetowej przeznaczony na wspieranie inicjatyw w dziedzinie polityki społecznej i warunków pracy.
- (5) Należy również wprowadzić udoskonalenia w strukturze i procedurach roboczych komitetu.
- (6) Członkowie komitetu powinni być wybierani w drodze zaproszenia do wyrażenia zainteresowania. Dzięki temu procedura wyboru będzie zgodna z zasadami równości szans i przejrzystości.
- (7) Aby zapewnić ciągłość i wydajność prac komitetu, jego członkowie mianowani decyzją Komisji 2009/985/UE⁽⁴⁾ powinni pełnić swoje funkcje do czasu mianowania nowych członków.
- (8) Doradztwo naukowe w sprawach związanych z ochroną zdrowia i bezpieczeństwa pracowników musi opierać się na zasadach etycznych dotyczących najwyższej jakości, niezależności i bezstronności oraz przejrzystości, co

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 95/320/WE z dnia 12 lipca 1995 r. ustanawiająca Komitet Naukowy ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynnikiw Chemicznych w Pracy (Dz.U. L 188 z 9.8.1995, s. 14).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 131 z 5.5.1998, s. 14).

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG) (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 50).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2009/985/UE z dnia 18 grudnia 2009 r. mianująca członków Komitetu Naukowego ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynnikiw Chemicznych w Pracy na nową kadencję (Dz.U. L 338 z 19.12.2009, s. 98).

szerzej przedstawiono w komunikacie Komisji pt. „Gromadzenie i wykorzystywanie przez Komisję wiedzy specjalistycznej: zasady i wskazówki. Pogłębianie znajomości przedmiotu w celu poprawy jakości polityki”⁽¹⁾, i musi być zorganizowane zgodnie z zasadami najlepszych praktyk w zakresie oceny ryzyka.

- (9) Ponieważ do decyzji 95/320/WE należy wprowadzić zmiany merytoryczne, w celu zapewnienia jasności powinna ona zostać uchylona i zastąpiona nową decyzją,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Komitet Naukowy ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynników Chemicznych w Pracy

Aby ocenić oddziaływanie czynników chemicznych na zdrowie pracowników w miejscu pracy, ustanawia się Komitet Naukowy ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynników Chemicznych w Pracy („komitet”).

Artykuł 2

Zadanie komitetu

1. Zadaniem komitetu jest dostarczanie Komisji na jej życzenie zaleceń lub opinii w każdej sprawie związanej z oceną toksykologiczną chemikaliów pod kątem ich oddziaływania na zdrowie pracowników.

2. Komitet, po konsultacji z sekretariatem, o którym mowa w art. 5 ust. 3, przyjmuje metodykę wyznaczania dopuszczalnych wartości narażenia zawodowego (OEL) i poddaje ją przeglądowi, aby uwzględnić wszelkie istotne dane naukowe mające związek z określeniem OEL. Dopilnowuje również, aby metodyka ta odzwierciedlała obecną praktykę w zakresie oceny ryzyka.

3. Komitet przedstawia w szczególności zalecenia dotyczące OEL na podstawie danych naukowych, jak określono w dyrektywach 98/24/WE i 2004/37/WE; zalecenia te obejmują między innymi:

- średnią ważoną dla ośmiogodzinnego czasu pracy (TWA),
- najwyższe dopuszczalne stężenie chwilowe (STEL),
- dopuszczalne wartości biologiczne/orientacyjne wartości biologiczne (BLV/BGV).

W stosownych przypadkach dopuszczalne wartości narażenia zawodowego mogą być uzupełnione kolejnymi ustaleniami, dotyczącymi między innymi:

- prawdopodobnego wchłaniania przez skórę,
- właściwości uczulających,
- właściwości rakotwórczych.

Odpowiednie dodatkowe ustalenia mogą zostać wprowadzone przez zmiany w dokumencie dotyczącym metodyki komitetu.

4. Każde zalecenie dotyczące OEL powinno być poparte wyjaśniającymi je szczegółowo informacjami o danych podstawowych, opisami najcięższych skutków, użytymi technikami ekstrapolacji i danymi na temat ewentualnych zagrożeń dla zdrowia człowieka. Należy również odnotować wykonalność monitorowania narażenia przy każdej zaproponowanej OEL.

5. Komisja może zwrócić się do komitetu o przeprowadzenie innych działań związanych z oceną toksykologiczną czynników chemicznych.

6. Komitet ustala ewentualne braki szczegółowych informacji naukowych, które mogą być niezbędne do oceny zagrożeń chemicznych, i informuje o tym Komisję.

7. Komitet ustala bieżące zagadnienia priorytetowe dotyczące wpływu chemikaliów na zdrowie i informuje o nich Komisję.

8. Na wniosek Komisji komitet organizuje warsztaty tematyczne w celu przeglądu danych i wiedzy naukowej na temat czynników chemicznych lub spraw odnoszących się do metodyki. Warsztaty te organizowane są przy wsparciu sekretariatu komitetu.

9. Wykonując swoje zadania zgodnie z art. 5 ust. 5, komitet dąży do współpracy z innymi odpowiednimi organami ustanowionymi na podstawie prawa UE, w tym z agencjami unijnymi, wykonującymi podobne zadania w związku z zagadnieniami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Artykuł 3

Mianowanie członków komitetu

1. Komitet składa się z maksymalnej liczby dwudziestu jeden indywidualnych ekspertów wybranych z listy odpowiednich kandydatów sporządzonej w wyniku publikacji zaproszenia do wyrażenia zainteresowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i na stronie internetowej Komisji. W rejestrze grup ekspertów Komisji i innych podobnych zespołów („rejestrze”) zamieszcza się również łącze do strony internetowej, na której opublikowano wspomniane zaproszenie.

Członkowie są mianowani przez Komisję jako osoby prywatne.

Członkowie są wybierani na podstawie wykazanej przez nich wiedzy i doświadczenia naukowego, biorąc pod uwagę potrzebę:

- odzwierciedlenia pełnego zakresu wiedzy naukowej niezbędnej do wykonywania zadań komitetu – zwłaszcza w dziedzinie chemii, toksykologii, epidemiologii, medycyny pracy i higieny przemysłowej oraz ogólnych kwalifikacji do wyznaczania OEL,
- zrównoważonego rozkładu geograficznego wśród członków komitetu.

⁽¹⁾ COM(2002) 713 final z dnia 11 grudnia 2002 r.

2. Dla celów informacyjnych imiona i nazwiska członków publikuje się w rejestrze oraz w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

Dane osobowe są gromadzone, przetwarzane i publikowane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

3. Członkowie mianowani decyzją 2009/985/UE zgodnie z decyzją 95/320/WE pełnią swoje funkcje zgodnie z niniejszą decyzją do czasu mianowania członków na nową kadencję w zgodzie z procedurą określoną w ust. 1 i 2.

Artykuł 4

Kadencja

1. Kadencja członków komitetu trwa trzy lata. Po upływie trzech lat członkowie komitetu pełnią swoje funkcje do czasu ich zastąpienia albo ponownego mianowania.

2. W przypadku rezygnacji członka komitetu przed upływem trzyletniego okresu lub w przypadku gdy członek jest nieobecny na więcej niż jednej trzeciej posiedzeń lub z jakiegokolwiek innego powodu nie jest w stanie wnieść faktycznego wkładu w obrady komitetu, może on zostać zastąpiony na okres, jaki pozostaje do końca kadencji. W takim przypadku Komisja mianuje nowego członka z poprzedniej listy kandydatów zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 3.

Artykuł 5

Zarząd i sekretariat komitetu

1. Na początku każdej kadencji komitet wybiera spośród swoich członków, większością zwykłą, przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących. Tych trzech członków stanowi zarząd komitetu („zarząd”).

2. Zarząd jest odpowiedzialny za wewnętrzne kwestie proceduralne komitetu i przewodniczy posiedzeniom w celu osiągnięcia konsensusu naukowego w kwestii zaleceń lub opinii, które mają zostać przyjęte.

3. Komisja zapewnia prowadzenie sekretariatu komitetu oraz jego grup roboczych, wraz ze wsparciem administracyjnym koniecznym dla skutecznego funkcjonowania komitetu.

4. Sekretariat zapewnia efektywną współpracę komitetu z innymi komitetami naukowymi oraz agencjami Komisji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

5. Sekretariat dokłada starań w celu zapewnienia wczesnego wykrycia potencjalnych źródeł konfliktu między zaleceniami i opiniami komitetu a zaleceniami i opiniami innych organów ustanowionych na podstawie prawa UE, w tym agencji unijnych, wykonujących podobne zadania w związku z zagadnieniami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Artykuł 6

Grupy robocze

1. Na wniosek zarządu komitet może za zgodą służb Komisji tworzyć grupy robocze skupiające członków komitetu.

2. Zadaniem grup roboczych jest omawianie, zgodnie z określonym przez komitet zakresem zadań, szczegółowych kwestii istotnych dla prac komitetu oraz przedstawianie sprawozdań z wyników tych obrad. Grupy robocze są rozwiązywane po wykonaniu swoich zadań.

Artykuł 7

Posiedzenia plenarne komitetu i posiedzenia grup roboczych

1. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny sporządzony na podstawie standardowego regulaminu wewnętrznego grup ekspertów Komisji.

2. Posiedzenia plenarne komitetu odbywają się co do zasady cztery razy do roku.

3. Służby Komisji zwołują posiedzenia plenarne komitetu i w nich uczestniczą oraz zwołują posiedzenia grup roboczych.

4. Posiedzenia komitetu i grup roboczych odbywają się co do zasady w siedzibie Komisji. W wyjątkowych przypadkach mogą jednak odbywać się one w innym miejscu.

Artykuł 8

Procedury i metodyka

1. Przedmiotem obrad komitetu są wnioski dotyczące zaleceń w sprawie OEL dla określonej substancji lub grupy substancji oraz dotyczące wszelkich opinii naukowych („opini”), o które zwróciła się Komisja.

2. Komisja, występując z wnioskiem o wydanie zalecenia lub opinii komitetu, zgodnie z ust. 1, może ustalić termin, w którym mają one zostać wydane.

3. Komitet, w szczególności zarząd, dokłada wszelkich starań, aby zalecenia lub opinie były wydawane na zasadzie konsensusu. Na obradach komitetu nie stosuje się głosowań. W przypadku braku jednomyślności komitet przedstawia Komisji różne stanowiska zajmowane podczas obrad.

4. Komitet dokłada starań, przy wsparciu sekretariatu, aby jego metodyka odzwierciedlała najnowsze standardy naukowe oraz była wdrażana.

5. Nie naruszając przepisów dotyczących poufności, o których mowa w art. 9 ust. 3, Komisja publikuje uaktualnioną metodykę, przyjęte zalecenia i opinie komitetu w części swojej strony internetowej poświęconej komitetowi.

Artykuł 9

Zasady etyczne

1. Niezależność

Członkowie komitetu zobowiązują się działać niezależnie od wszelkich wpływów zewnętrznych. Nie mogą oni przekazywać swoich obowiązków innym osobom.

Składają oni oświadczenie, w którym zobowiązują się do działania w interesie publicznym, oraz oświadczenie o braku lub istnieniu bezpośrednich lub pośrednich interesów, które mogłyby zostać uznane za szkodzące ich niezależności.

Służby Komisji odnotowują wszelkie zadeklarowane interesy oraz orzekają o ich istotności.

2. Przejrzystość

Komitet dokłada starań, aby w jego zaleceniach i opiniach w jasny sposób przedstawiano rozumowanie zastosowane w procesie podejmowania decyzji, jak wskazano w jego metodyce.

3. Poufność

Nie naruszając postanowień art. 339 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ani przepisów art. 12 niniejszej decyzji, członkowie komitetu są zobowiązani do nieujawniania informacji pozyskanych w wyniku prac komitetu, warsztatów tematycznych, grup roboczych lub innej działalności związanej z niniejszą decyzją.

Na początku każdej kadencji członkowie komitetu podpisują pisemną deklarację poufności.

Artykuł 10

Obserwatorzy i eksperci zewnętrzni

1. Służby Komisji zapraszają państwa EOG/EFTA do przedstawiania kandydatur naukowców do udziału w posiedzeniach w charakterze obserwatorów.

2. W stosownych przypadkach służby Komisji mogą zaprosić do udziału w trybie doraźnym w pracach komitetu lub grupy roboczej zewnętrznych ekspertów naukowych posiadających szczegółową wiedzę na temat poruszany w trakcie posiedzenia.

Artykuł 11

Dotatki specjalne

1. Członkowie komitetu i eksperci zewnętrzni zaproszeni z inicjatywy Komisji są uprawnieni do specjalnego dodatku o maksymalnej wysokości 450 EUR jako dziennego kosztu jednostkowego za każdy pełny dzień pracy. Obliczoną łączną wysokość dodatku zaokrągla się w górę o kwotę odpowiadającą połowie następnego dnia roboczego. Płatność następuje w euro.

2. Wydatki na podróże służbowe i koszty utrzymania ponoszone przez osoby uczestniczące w pracach komitetu są zwracane przez Komisję zgodnie z obowiązującymi przepisami⁽¹⁾. Zwrot tych wydatków odbywa się w granicach dostępnych środków przyznanych w ramach rocznej procedury przydziału zasobów.

3. Artykuł 11 ust. 1 wchodzi w życie w dniu mianowania członków na następną kadencję komitetu zgodnie z procedurą określoną w art. 3.

Artykuł 12

Przejrzystość

1. Komisja publikuje wszystkie stosowne dokumenty (takie jak porządki obrad, protokoły i opinie uczestników) w rejestrze lub za pomocą zamieszczonego w rejestrze łącza do odpowiedniej strony internetowej.

2. W drodze wyjątku i na podstawie indywidualnej oceny każdego przypadku Komisja może odstąpić od publikacji, jeżeli ujawnienie dokumentu naruszyłoby ochronę interesu publicznego lub prywatnego, jak określono w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji C (2007) 5858 – zasady zwrotu kosztów poniesionych przez osoby niebędące pracownikami Komisji zaproszone do udziału w posiedzeniach w charakterze ekspertów.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43). Wyjątki te przewidziano w celu ochrony bezpieczeństwa publicznego, kwestii wojskowych, stosunków międzynarodowych, polityki finansowej, monetarnej lub gospodarczej, prywatności i integralności osoby fizycznej, interesów handlowych, postępowania sądowego i porady prawnej, kontroli/sledztwa/audytu oraz procesu decyzyjnego instytucji.

Artykuł 13**Uchylenie**

1. Decyzja 95/320/WE traci moc.
2. Odesłania do uchylonej decyzji traktuje się jako odesłania do niniejszej decyzji.

Artykuł 14**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący
